

וְעַל דָּא אֵינּוֹן מְמַנָּן בְּלָהוּ וְעַל זֶה הֵם מְמוֹנִים עַל כּוֹלָם לְבַטֵּל אֶת הַדִּין
 מִהָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וְלֹא־עֲנִשָּׂא בְּלָהוּ, לְכָל אֵינּוֹן דְּיִכְלִי
 לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא מְשַׁתְּדָּלִי וְכֵן לְהַעֲנִישׁ לְכָל אוֹתָם
 שִׁיכּוּלִים לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה וְאֵינָם עוֹסְקִים בָּהּ.

בְּהִיבֵל הַחֲמִישִׁי יֵשׁ שִׁס"ה מְמוֹנִים שְׁעֲלִיהֶם אַרְבַּעַה עֲלִיוֹנִים קְדָשִׁיהָא"ל
 סְרְטִיָּהָא"ל עֲסִירִיָּה וְקְדָמִיא"ל

יִיכָלָא חֲמִישָׁא הַהִיבֵל הַחֲמִישִׁי שְׁבַהִיבֵל הַרְצוֹן. יִיכָלָא דָּא,
 קִימִין בֵּיהּ תְּלַת מָאָה וְשֶׁתִּין וְחֲמִשׁ מְמַנָּן,
 בְּחֻשְׁבֹּן יְמֵי שְׁתָּא הִיבֵל זֶה יֵשׁ בּוֹ שִׁס"ה מְמוֹנִים כַּחֲשׁוֹן יְמֵי הַשָּׁנָה. וְעֵילָא
 מְנַיִיהוּ אַרְבַּע סְמִכִין עֲלָאִין עַל בְּלָהוּ וְלִמְעַלָּה מֵהֶם אַרְבַּעַה עֲמוּדִים
 עֲלִיוֹנִים עַל כּוֹלָם. וְאַלְיֵן אֵינּוֹן וְאֵלוֹ הֵם: קְדָשִׁיהָא"ל (ס"א קְרָשִׁיָּהָא"ל)
 מְצַד הַחֲכֻמָּה הַנִּקְרָאת קוּדֶשׁ. סְרְטִיָּהָא"ל סֵטֶר הוּא צַד וּמוֹרָה שְׁהוּא מְצַד שֵׁם י"ה
 וְא"ל שְׁהוּא רַחֲמִים וְאֵינּוּ מִמֶּשׁ מִשֶּׁם כִּי הוּא שְׁמַאֲלִי אֲבָל מִקְבֵּל מְצִידִם. עֲסִירִיָּה
 מִלְשׁוֹן עוֹשֶׁר. קְדָמִיא"ל מִלְשׁוֹן קְדָם א"ל. וְאַלְיֵן אֶקְרוּן יְתֻדוֹת
 דְּהִיכָלָא דָּא וְאֵלוֹ הֵם נִקְרָאִים יְתֻדוֹת שֶׁל הִיבֵל זֶה.

הם הממונים לשמח את העולם כאשר נוספות נשמות לישראל מע"ש לע"ש ומעבירים כל עצב וטורח מלאכה ומרירות נפש וכל כעס ורוגז

אֵלֶיךָ אֶת־מִנוּחַ לְבַדְהָא עֲלֵמָא הם הממונים לשמח את העולם (אֵלֶיךָ).

כִּד נִשְׁמַתָּא אֶת־וּסְפַת מִעֲרַב שַׁבַּת לְעֲרַב שַׁבַּת

כאשר נוספות נשמות לישראל מערב שבת לערב שבת. **וְאִיהִי נִפְקַת** והנשמה

יוצאת מלמעלה מהיכל זה כדי ליכנס למטה בעם ישראל, **כִּד אִיהִי נִפְקַת,**

נִפְקִין אֵלֶיךָ עֲמֹה וכאשר הנשמה יוצאת יוצאים עימה גם אלו הארבעה מלאכים,

וּמְעַבְרֵי מִיִּשְׂרָאֵל כָּל עֲצִיבוּ, ומעבירים מישראל כל עצב **וְכָל**

יְגִיעָא וכל טורח מלאכה, **וְכָל מְרִירוּ דְנַפְשָׁא** וכל מרירות הנפש, **וְכָל**

רוּגְזָא דְעֲלֵמָא וכל כעס ורוגז שבעולם שהם מצד ארבעת הקליפות הטמאות,

וְאֵלֶיךָ אֵינֻן בְּדִיחֵי עֲלֵמָא [ק"ו] ואלו המלאכים הם משמחים לבבות ישראל

ומכינים אותם להיות כלי ראוי לקבל את הנשמה היתירה שהיא באה מהבינה העליונה

שהיא מקור השמחה ואינה שורה אלא במקום שמחה.

אור הרשב"י

ולטהר לבם מד' דברים: א. מעציבו ב. ומטורח כל מלאכה ג. ומרירי דנפשא כי מרירות הנפש הוא אפי' שלא יהיה עצב וירצה האדם לשמות, מרירות הנפש מיתה ואינה מנחת. ד. כעס. והיינו רוגזא. ואפשר שהם כנגד ד' קליפות. ואלו הד' ממונים הם נגדיים להם להשביתם מכה הבינה מקור הדין ומשם ביטולו, (ידיד נפש).

להישמע היום בשנקלע ל'סכנה' על אם הדרך כשמיהר להתנתנו. נמצא שהקב"ה הוזמין את הצלתו מבעוד מועד, ובזכות שמירתו על קביעת העיתים נודמנה הצלה זו לפתחו, כי מוצאי מצא חיים (משלי ה, לה).

[ק"ו] היינו שיתפשמו אלו בעולם בהתפשטות סוד אור מנוחת יום שבת ויהיו אלו מקדימין למטה לטהר למנוחה זו כסא נכון בעם ה'

הלימוד היומי

הילה בת דינה - שלום בית פרנסה טובה נחת ושמחה

הממונים שלמטה מארבעת העליונים מעבירים את הדין מבעלי הדין ומהענישה שבניהגם ומסלקים את הדין כשנכנסת השבת

כָּל אֵינּוֹן דִּלְתַתָּא מֵאֲלֵין אַרְבָּעָה כל אלו הממונים שלמטה מאותם ארבעה מלאכים, **כְּלָהּוּ אֶתְמַנּוּן לְאַעְבְּרָא דִּינָא, מֵאֵינּוֹן מְאִירֵי דִּינָא** כולם הם ממונים להעביר את הדין מאותם בעלי הדין שנידונו באיזה דין, **וּמֵאֵינּוֹן דִּטְרֵי לֹון בְּגִיּהֶנּם**, וכן להעביר הדין מאותם שמענישים אותם בגיהנם **דִּיסְלָקוֹן דִּינָא מְנִיּהּוּ** שיסלקו את הדין מהם כשנכנסת השבת. **וְעַל דָּא, כָּל אֲלֵין יִתְדוֹת כְּלָהּוּ קִיּוּמֵי בְּחֶדְוָה** ועל כן כל אותם יתדות כולם עומדים בשמחה, **וּמְחֶדְוָה נְפֻקֵי** ויצאו מהבינה שהיא מקום השמחה, **וּכְלָהּוּ הֵיכְלֵין קִיּוּמֵי לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא. כְּמָה דְאַתְמַר** וכל ההיכלות עומדים לעלות ולהתעטר למעלה כמו שאמרנו שכל היכל תחתון נכלל בהיכל שמעליו וכך נכללים כולם זה בזה.

היכל הששי עומד מעל ההיכלות שתחתיו ויש בו מאה עמודים לצד ימין ומאה לצד שמאל וההיכל מחברם יחד

הֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה היכל הששי שבהיכל הרצון הכללי הוא היכל הרצון הפרטי. **הֵיכְלָא דָּא, הֵיכְלָא דְקִיּוּמָא עַל כָּל הֵיכְלֵין תַּתְּאֵין** היכל זה עומד מעל כל ההיכלות שתחתיו בזה ההיכל. **בְּהֵאי מָאָה אַחְרָנִין דְקִיּוּמָאן לְבַר, דְאַקְרוּן יִתְדוֹת כְּאֵינּוֹן אַחְרָנִין** בהיכל זה יש מאה עמודים אחרים העומדים מחוץ להיכל ונקראים יתדות כמו

המלאכים שבשאר ההיכלות האחרים. **וְאֵינּוֹן מֵאָה לְסֹטֵר יְמִינָא** והם מאה עמודים לצד ימין של ההיכל, **וּמֵאָה אַחֲרָנִין לְסֹטֵר שְׂמָאלָא** ומאה אחרים לצד שמאל וההיכל קושרם ומחברם להיות כלולים זה בזה לכן הם מאה עמודים וכשהם נפרדים הם מאתיים. ♦

שני ממונים עליונים מצד ימין מלכיא"ל ושמעיהא"ל ושנים משמאל מסרסני"ה וצפצפי"ה

תִּרְיִן מְמַנָּן עֲלָאִין לְסֹטֵר יְמִינָא שני ממונים עליונים עליהם על המאה שלצד ימין, **וּתִרְיִן מְמַנָּן אַחֲרָנִין עֲלָאִין לְסֹטֵר שְׂמָאלָא** ושני ממונים עליונים אחרים על המאה שלצד שמאל. **אֲלִין דִּי יְמִינָא אֵינּוֹן** אלו הממונים שלצד ימין הם: **מְלָכִיא"ל** מלשון מלכות א"ל וביטול החיצונים. **שְׂמֵעִיהָא"ל** מלשון שמיעה שהיא רחמים וחתום בשם י"ה וא"ל שהם רחמים על רחמים. **וְאֲלִין דִּי שְׂמָאלָא אֶקְרוּן** ואלו הממונים שלצד שמאל נקראים **מְסֹרְסָנִין** זה כמו 'סרני פלישתים' מלשון שררה וחשיבות. **עֲפָצְפִי"ה** מלשון צ"ף שהוא נר המאיר שכן קוראים לנר צפיתא (רש"י ישעיה כא ה). **אֲלִין אֵינּוֹן יְתֻדוֹת עֲלָאִין, מִיְמִנָא וּמִשְׂמָאלָא** אלו הם יתדות עליונים מימין ומשמאל ונמצא כל אחד מאלו ממונה על חמישים ממונים ונקראים שרי חמישים.